

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudců JUDr. Evy Lukotkové a JUDr. Viktora Kučery, v právní věci žalobce **M.S.**, nar., st. příslušnost Ukrajina, t.č. bytem, 627 00 Brno, zast. JUDr. Filipem Mochnáčem, advokátem se sídlem Heršpická 5, P.O.Box 53, 639 53 Brno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**, oddělení pobytu cizinců, Jihomoravský kraj, Hněvkovského 30/65, 617 00 Brno, o žalobě proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajskému soudu v Brně byla dne 25.9.2012 doručena žaloba datovaná dne 24.9.2012, v níž žalobce namítá, že 24.5.2012 podal žádost o udělení povolení k trvalému pobytu na území ČR, která byla zaevidována pod č.j. OAM-10140/TP-2012, kterou postupně doplnil všemi potřebnými náležitostmi. Žalobce odkazuje na ust. § 71 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a dále namítá, že i pokud by na projednávání případ dopadalo ust. § 169 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), je zřejmé, že lhůta pro vydání rozhodnutí žalovaného již marně uplynula. Žalobce dále uvádí, že se po marném uplynutí lhůty v souladu s ust. § 80 správního řádu obrátil dne 17.8.2012 na nadřízený správní orgán, tj. ministra vnitra ČR s podnětem k učinění opatření proti nečinnosti žalovaného. Nadřízený správní orgán však na podnět žalobce do dne podání žaloby nijak nereagoval. Vzhledem k uvedenému postupu došlo a dochází k neoprávněnému zásahu do práv žalobce, přičemž je

zřejmé, že žalovaný nevydáním rozhodnutí ve věci samé ve shora uvedené zákonem stanovené lhůtě zůstává nečinný. Žalobce proto navrhuje, aby soud vydal rozsudek, kterým by uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci v řízení o žádosti žalobce vedeným pod č. j. OAM-10140/TP-2012 a dále povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

Dne 12.11.2012 došlo soudu vyjádření žalovaného, v němž žalovaný uvádí, že je povinen v souladu s § 3 správního řádu zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, proto požádal Policii České republiky o prověření informací (č.j. OAM-10140-6/TP-2012), následně vydal usnesení a provedl důkaz listinou – protokolem o provedení důkazu ze dne 2.10.2012 č.j. OAM-10140-10/TP-2012. Žalovaný má vzhledem k uvedenému za to, že žaloba na nečinnost není důvodná. V případě jmenovaného nelze hovořit o neodůvodněných průtahích v řízení. Podotýká, že dodržení lhůty pro vydání rozhodnutí nesmí být na újmu správně a úplně zjištěného skutkového stavu věci. V době podání žaloby probíhalo řízení o žádosti žalobce, kterému vzhledem k úkonům správního orgánu muselo být zřejmé, že správní orgán postupuje tak, aby o jeho žádosti bylo rozhodnuto. Žalobce také nevyčerpal bezvýsledně prostředky, které předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, když žalobu na nečinnost podal, aniž by vyčkal rozhodnutí nadřízeného orgánu o jeho návrhu na provedení opatření proti nečinnosti. Podle žalovaného se tedy nejedná o nečinnost, neboť provádí úkony za účelem vydání rozhodnutí, a proto navrhl, aby soud žalobu zamítl a vyslovil souhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání.

V replice k vyjádření žalobce namítá, že žalovaný nesprávně vykládá pojem nečinnosti správního orgánu, který je podle něho v případě, pokud je správní orgán zcela pasivní. S tímto názorem žalobce nesouhlasí a cituje z článku JUDr. K.F., Ph.D. Tam vyslovena definice pojmu nečinnosti je obecně přijímaná a dopadá na projednávanou věc. Žalobce netvrdí, že správní orgán je absolutně nečinný, ale nečinný v tom smyslu, že se dopouští neodůvodněných průtahů ve správním řízení, kdy ač provede nějaký úkon, dávno porušil svoji zákonnou povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé v zákonem uložené lhůtě. Žalobu v projednávané věci nelze posoudit jako účelovou, naopak postup žalovaného je nutno označit jako účelový, kroky žalovaného spočívající v prověřování informací byly učiněny teprve poté, co žalobce učinil podnět proti nečinnosti dne 17.8.2012, když do té doby žalovaný nevyvíjel žádné kroky směřující ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Ke dni 3.12.2012 žalovaný rozhodnutí ve věci samé nevydal, přestože lhůta pro jeho vydání několikrát uplynula. Na žalobě trval.

Ze žádosti o trvalý pobyt ze dne 15.5.2012, doručené žalovanému 24.5.2012 vyplývá, že žadatel žádá „o trvalý pobyt po pěti letech“, doložil mimo jiného, že má zajištěno ubytování na adrese Brno, Strážnická 975/11 na dobu do 1.6.2014, ve správním řízení byl zastoupen zmocněnkyní O.B. podle plné moci ze dne 11.5.2012. Dne 28.8.2012 bylo Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje požádáno o provedení pobytové kontroly na adrese Brno, Strážnická 975/11, na níž měl žadatel ubytování. Dle sdělení odboru cizinecké policie, oddělení pobytových agend, pracoviště Brno ze dne 7.9.2012, pobytová kontrola byla provedena dne 3.9.2012 a při ní byl zastižen B. V., který sdělil, že se pan S.M. před dvěma týdny odstěhoval a nevěděl, kde v současné době bydlí. Dále bylo zjištěno, že je na uvedené adrese ubytováno 10 cizinců, jde o byt o velikosti 3+1, 80 metrů čtverečních. Dne 12.9.2012 byl žadatel a jeho zástupkyně vyzváni k předložení domovní knihy ubytovaných cizinců na adrese Brno, Strážnická 975/11 k provedení důkazů ve správním řízení dne 2.10.2012. Dle protokolu č.j. OAM-10140-10/TP-2012 došlo za

přítomnosti zástupkyně žadatele došlo k předložení ubytovací knihy cizinců v nemovitosti na Strážnické 975/11 a v seznamu bylo zjištěno, že žadatel figuruje na str. 1 ubytovaných osob, kde je stále ubytován a zmocněnkyně tvrdila, že v době provádění kontroly byl cizinec v zaměstnání. Z obsahu žádosti, je zřejmé, že žadatel žádá o povolení k trvalému pobytu na území ČR dle § 68 zákona o pobytu cizinců po pěti letech dlouhodobého pobytu na území.

Podle § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců, které žalobce označil jako ustanovení, které by mohlo dopadnout na projednávaný případ, nelze-li rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 60-ti dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podána na území, povolení k přechodnému pobytu a povolení k trvalému pobytu podle § 87g a 87h. Ze žádosti žadatele je zřejmé, že tento žádá o trvalý pobyt „po pěti letech“, tedy v projednávaném případě se jedná o trvalý pobyt udělovaný podle § 68 zákona o pobytu cizinců, neboť podle odst. 1 tohoto zákonného ustanovení se povolení k trvalému pobytu na žádost vydá cizinci po pěti letech nepřetržitého pobytu na území.

Jak je zřejmé ze shora citovaného ustanovení § 169 odst. 1 písm. e), toto ustanovení se nevztahuje na žádost o povolení k trvalému pobytu podle § 68 zákona o pobytu cizinců, proto je na projednávaný případ nutno aplikovat ust. § 169 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Dle tohoto zákonného ustanovení, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 180-ti dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu, v této věci do 20.11.2012. Jak je zřejmé, uvedená lhůta pro vydání rozhodnutí běžela v době podání podnětu k učinění opatření proti nečinnosti dne 17.8.2012, i v době podání žaloby dne 25.9.2012. Ze zjištěných skutečností ze správního spisu, ve lhůtě pro vydání rozhodnutí (20.11.2012) žalovaný správní orgán byl činný, neboť dne 28.8.2012 vyžadoval provedení pobytové kontroly a nemožnost dosud vydat rozhodnutí o udělení trvalého pobytu žalobci nespočívala v nečinnosti žalovaného, ale na straně žalobce z důvodů zjištěných skutečností při pobytové kontrole, po níž následovala nutnost provádění dalšího dokazování.

Na základě posouzení žaloby ve smyslu ust. § 169 odst. 1 písm. b) ve spojení s ust. § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a posouzení skutečností vyplývajících ze správního spisu dospěl soud k závěru, že žalobě nelze vyhovět, neboť je nedůvodná, proto ji ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., když úspěšné žalované nevznikly náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. prosince 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu